GRADSKA BIBLIOTEKA
„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Narodna

Tribuna

POSTARINA PLAĆENA U GOTOVU. | IZLAZI REDOVITO SVAKI UTORAK I PETAK UJUTRO | POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.50
MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DIN. 3.50 | Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaljića u Šibeniku | PRETPLATA MJESEČNO: 10 DINARA
OGLASI PO SNIŽ. TARIFI. — Pr općeno po retku D 10 | Telefon Interurban za upravu i [illegible] | INOSTR. TROMJES. D 45 - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU

GODINA I | ŠIBENIK, 12 DECEMBRA 1933 | BROJ 47

PROF. JOŠKO BATINICA

KRIZA LIGE NARODA

„Javno svjetsko mnijenje u takovu je stanju, rekao je Wilson u svome govoru na konferenciji mira, da mi ne možemo reći da smo ovdje došli jedino kao pretstavnici svojih vlada, već smo mi u stvari pretstavnici naroda. Stoga nije dovoljno da ono što ovdje uradimo zadovolji samo vlade; potrebno je da svojim radom zadovoljimo javno mnijenje čitavog čovječanstva. Svjetski je rat za razliku od ranijih ratova naškodio čitavim narodima. Zato čovječanstvo i zahtijeva od nas da se pobrinemo e da u buduće ne dođe u slična iskušenja . . . ."

„Pri prolazu kroz evropske zemlje koje sam posjetio, do mene je dopirao glas ljudi, a naročito želja za društvom naroda . . . . U Americi, javno mnijenje isto kao i vlada gledaju u Ligi Naroda glavnu tačku našeg programa. Na njoj je bila zasnovana i akcija Amerike u ratu . . . . ako bi se pretstavnici Sjedinjenih Američkih Država vratili sa ove konferencije, a nisu udarili temelj zgradi, oni bi dobili zaslužen prekor . . "

Tako je govorio Wilson na prvim sjednicama konferencije mira u koju je cijeli svijet upro oči, ne toliko da čuje cifru reparacija, već da ugleda obećani dan trajnog mira.

25 januara 1919 određena je bila pripremna komisija od 15 članova koja je imala da izradi projekat za pakt Lige Naroda.

Poslije 15 sjednica komisija je uspjela da konačno završi svoj rad i 28 aprila 1919 podnijela je konferenciji mira tekst pakta.

Na plenarnoj sjednici tekst je bio jednoglasno primljen i tako je najzad stvorena Liga Naroda o kojoj su toliki umovi sanjali. Osnovano je Društvo Naroda koje nije nikakova socijalna konstrukcija rad državama koje su u njemu, već je zasnovano na njihovim međusobnim sporazumima. Osnov je konvencija kojoj se može pristupiti pod određenim uslovima. Bitni mu je cilj održavanje svjetskog mira, onakvog kako ga je mirovni ugovor predvidio, a glavno sredstvo da se mir očuva: diplomatsko pomirenje i Stalni sud međunarodne pravde. (Vidi: Löffler, Vereinigte Staaten von Amerika, Versailler Vertrag u. Völkerbund Brl, 1932.)

Od onda do danas prošlo je skoro petnaest godina pri čemu je ta dragocjena ustanova proživjela dosta kriza i iskušenja, ali nijedna godina joj nije bila fatalnija od 1933, gdje su joj se redovi prorijedili, a autoritet spao naročito zbog jalove intervencije u japansko-mandžurskom konfliktu, zatim radi neuspjeha konferencije za razoružanje i istupa Japana i Njemačke a doskora i Italije iz njezine sredine.

Osim lijepih riječi njezina eksponenta, Wilsona, i energičnog zahvata Sjedinjenih Država u svjetskom ratu, jako je uticala na postanak Lige Naroda i ona psihoza koja je vladala 1918 g., a koja je ujedno i bila najplodnije tlo za privlačivu sadržinu Wilsonova manifesta od 8 januara 1918 god.

Ta psihoza nije dopuštala zrelo, duboko i postepeno prosuđivanje nužde i načina obrazovanja jedne tako znamenite mirovne ustanove, već je bojovna zasićenost bijeda i strah pred novim i još gorim katastrofama uvrzala tempo osnivanja Lige Naroda, koju je čovječanstvo smatralo nekom utjesljivom etičkom ustanovom, koja će biti podesna da već u začetku spriječi obnavljanje groznog klanja i ratnih užasa. Tako se može rastumačiti onaj entuzijazam, kojim je svijet pozdravio obrazovanje ženevske ustanove i one nade koje je u nju polagao.

To je raspoloženje vladalo i kod tvoraca Lige Naroda, čiji se je pakt i usprkos velikog broja raznih prijedloga i projekata onako brzo izradio i odobio.

Strah je sve držao na okupu i netom je taj strah popustio počelo je komekšanje, a zatim secesija, koja se nažalost još i danas nastavlja.

Već samo otsustvo Sjedinjenih Država značilo je za Ligu Naroda veliku prazninu, jer joj je time bio oduzet jedan presudni faktor, a usto i objektivni regulator. Stoga je čovječanstvo ostalo izbezumljeno, kada je opazilo da nije članica Lige baš ona država koja se je inače za nju tako intenzivno zalagala, i kojoj je obrazovanje njezino bio i sastavni dio ratnog programa. Pored toga i isključenje pobijeđenih nije lijepo djelovalo na međunarodno javno mnijenje, jer se je tom procedurom katekumena dalo povoda različitim komentarima kao i onome najpopularnijemu: da je Liga Naroda društvo za osiguranje ratnog plijena.

Ja u to ne vjerujem, ali tko će začepti svijetu usta?

Kad je ratni duh popustio i kad se je vidjelo da su pogodbe mirovn h ugovora ipak nekako izvršene i da su pobijeđeni barem djelomično pokazali dobru volju u pravcu međunarodne saradnje, onda se i njima omogućio pristup u Ligu, dok nije najposlije i Njemačka 1926 g. svečano pristupila k velikom međunarodnom cilju da sporazumno rješava političke i ekonomske probleme svijeta. Tim se je razvedrila ona tmurna atmosfera, i baš pod sretnim auspicijama pozitivne saradnje Brianda i Stresemana, ugled Društva Naroda je došao do svoga vrhunca.

Ali to je naž lost kratko trajalo.

Kad je Francuska nakon potpisa Locarnskog pakta započela da u etapama vrši evakuaciju Porajnja, što je kod Njemačke izazvalo nestrpljivost a zatim kada se je otezala sa sazivom konferencije za razoružanje, jer se Francuska nije osjećala dovoljno sigurnom — odnosi su se francusko-njemački znatno pogoršali i divergencije su konstantno napredovale. To je urodilo mržnjom, nepovjerenjem, strahom i pripremanjem preventivnih mjera.

Ženevski se forum našao u čudu i tek tada se opazilo da je ta ustanova, takova kakova jest, prerano stvorena da bi mogla svojom strukturom i svojim autoritetom donijeti efikasnih rezultata. Prerano je nastala, jer još ne bijahu predviđeni međunarodni preduvjeti za to, a osobito još ne bijaše izgrađen međunarodni duh, koji bi mogao shvatiti veličinu, dužnost i funkciju Lige Naroda. Nacionalni momenat bijaše i suviše osvjetljiv da bi se mogao koordinirati međunarodnom duhu t. j. da bi se moglo zapravo i stvoriti preduvjete za međunarodni duh.

U posljednje se vrijeme na široko operiše nekom zvučnom parolom o radikalnom reformiranju Lige Naroda.

Šta više i na nedavnoj sjednici velikog fašističkog vijeća donesena je rezolucija po kojoj će Italija ostati u Društvu Naroda samo pod uvjetom ako se radikalna reforma provede kroz najkraće vrijeme i u širokom opsegu zahvati sastav, funkciju i ciljeve Društva Naroda.

Samo nepopravljivi idealista može vjerovati da je Društvo Naroda neka savršena i nepromjenjiva ustanova.

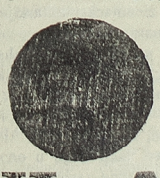
Već sama činjenica, da joj je teoretičar Wilson dao konkretno obilježje i nastojao je u onoj prvobitnoj formi sprovesti u život, dokazuje da je ta ideja u svojem iskonskom obliku bila daleko od same stvarnosti i ako je baš u onom ruhu, kako ju je Wilson pretstavio javnosti, bila naročito privlačiva. Činjenica nadalje da su je objeručke prihvatile zamorene narodne mase i pobjednika i pobijeđenih dokazuje, da je ta Wilsonova koncepcija pogodovala kratkotrajnim iluzijama od 1918 g. ali nikako neumoljivom i tradicionalnom zakonu rata, po kojemu se kroji sudbina svijeta.

Kako je ugodno zvučila 1918 godine riječ: jednakopravnost svih država velikih i malih! Pomislite, Nikaragua ima u Društvu Naroda ista prava kao i Francuska ili Engleska. Zaista savršeno provedena jednakost. Kako je pak u svim sjednicama pri stvaranju zaključaka vrijedio princip jednoglasnosti to je svakoj — dakle i najmanjoj državici Srednje Amerike — bio omogućen liberum veto, — kad bi najjeftinije sredstvo sabotaže. —

Uži odbor, usime stalni savjet Društva Naroda, koji je stvarno i pravo

Senzacija za Šibenik! Svaku veče velegradski program!

Damen-kapela Strugar
8 prvorazrednih ženskih sila
i 4 muških

BALETI i AKROBACIJE
prvorazredne sile svjetskih
varietèa

U KAVANI „ASTORIA"

egzekutivni organ, bijaše u početku sastavljen od pretstavnika četiriju velikih sila i izabranih delegata triju malih država.

Međutim se onaj broj zastupljenih država zbog raznih razloga stalno mijenjao, dok najposlije nije došao do onog stepena, koji danas svakoga zabrinjuje. Ako se taj stalni savjet sma trao do sta nekim moralnim i stvarnim egzekutivnim organom Lige Naroda, to mu se danas mora poreći, jer četiri, a možda doskora i više prenaoružanih država ne pripadaju njegovoj sredini.

Predlozi Japana i zahtjevi Italije da ne govorim o drugima, i suviše ogrožavaju demokratsku strukturu Lige Naroda nastojeći od nje stvoriti neku hijerarhiju privilegovanih i time dokinuti razlog njezina opstanka.

U nastojanju da se nakon rata svijet reorganizira na jednoj trajnoj bazi, eda se barem za dulji period onemogući revidiranje novog političkog i teritorijalnog poretka savremene Evrope, što bi sigurno dovelodo žalosnih perturbacija i razoružanja, pazilo se da je pri osnivanju Lige Naroda, prvenstveno na to da joj se dade obličje neke moćne i konstantne institucije, koja će u svakoj prigodi jednakim kriterijem istupati u korist pravde. To je pak dovelo do prevladavanja statičkog momenta, čemu se stanovite nacije i države nisu mogle saobraziti. U prvom redu ustale su otvoreno protiv Lige Naroda Italija i Njemačka jer strukturu i principe te ustanove nisu mogle nikako dovesti u sklad sa svojim političkim i socijalnim poimanjem, a osim toga Njemačka je vidjela u Društvu Naroda elemenat, koji je pozvan da čuva i obrani ono što je nastalo protiv njezine volje i ako je to kroz nekoliko godina u osobi demokratskog Stresemanna prikrivala.

Japan iskoristivši povoljnu političku konjunkturu pregnuo je svim silama da si osigura prostrano i stalno uporište na istočnoj obali Azije i zato je s prezirom prešao preko svih nemoćnih akcija Lige Naroda, koja je htjela zaštititi integritet Kitaja protiv japanskog nasrtaja. Rekoh nemoćnih akcija zato, jer Liga Naroda nije dostajalo sloge i iskrenosti e da pokuša otvoreno i energično upotrebiti zakonske sankcije prema neslomivom zavojevaču.

Protiv onog statičkog momenta najviše buče pristaše dinamičkog elementa. To su revizioniste. Zazoran im je čl. 10 i čl. 19 pakta Lige Naroda.

Što oni žele? Reviziju i to u prvom redu terijtorijalnu a to zato, jer se njihove feudalne klase ne mogu pomiriti sa sudbinom, koja je dokrajčila njihove privilegovane položaje, s kojih su nemilosrdno eksploatisali narod i lakoumno skrivili katastrofu 1914.

Politička karta savremene Evrope skrojena je na milijonima lješeva i ispisana rijekama krvi i teško bi se mogao naći jedan narod, koji bi u smislu čl. 19 pakta Lige Naroda mogao dopustiti da mu se oskvrne njegov nacionalni teritorij.

Reviziju traže i oni koji bi njome kad bi se pravedno provela, mogli izgubiti stotine i stotine hiljada tuđeg elementa, nad kojim vladaju metodama, koje su na sramotu XX stoljeća.

Svi su takovi revizionisti protiv Lige Naroda, jer je ona još glavna zapreka mijenjanju onoga što je pred 14 godina stvoreno.

Uzrok njezine krize počiva i u njezinim uredbama o upotrebi ekonomskih sankcija. Poznato je primjerice, da su engleski ministri rata već nekoliko puta naglasili da engleskom flotom raspolaže samo britanski parlamenat te da je prema tome jedino on pozvan da odluči, da li u stanovitom slučaju može tu flotu staviti na raspolaganje Društvu Naroda u provađanju vojničkih sankcija. Mogućnost vojničkih i ekonomskih sankcija je jedan od glavnih razloga zbog koje ga i Sjedinjene Države nisu član Lige.

A onda? Koja korist od te ustanove? Što je ostalo u njoj odonda, kad ju je čovječanstvo srdačno pozdravilo i položilo u nju najljepše nade? Sve je ostalo u njoj, samo su je napustili oni, koji je ne smatraju instrumentom mira i stvaranja međunarodne saradnje, jer im kao takova i suviše kvari prikrivene račune, koji su posljedica nasilnog principa, obožavanja rata, bezobzirnih nacionalnih strasti i zločinačke autarkije, dakle sve elemenata, koji nimalo ne služe razvijanju međunarodnog duha — te osnovne pretpostavke za pravilno funkcioniranje Lige Naroda.

Čini se da je prošli rat i suviše malo trajao, kad nije uspio da zadrži čovječanstvo tako dugo u onom raspoloženju bojovne zasićenosti od 1918 g., dok ne sazru uvjeti za međunarodnu suradnju, gdje bi se nacionalna ekskluzivnost nadomjestila općim pojmom čovječanstva.

Kraljevski bugarski par u Beogradu

Beograd je u svečanom raspoloženju dočekao Bugarski kraljevski par, koji je stigao u Beograd u nedjelju u 3 sata posl. podne. Dočeku su prisustvovali Nj. Nj. V. V. Kralj i Kraljica, knez Pavle, kneginja Olga, pretsjednik vlade Dr. Srškić sa ostalim članovima vlade, pretstavnici vjeroispovjesti, pretsjednik senata i skupštine i dr.

Visoki gosti ostaju u Beogradu sve do proslave rođendana Nj. V. Kralja. Putuju iz Beograda stanice 17 dec. u 2·30 s. za Sofju.

Nov krematorijum u Čehoslovačkoj

U glavnom gradu Slovačke Bratislavi će se za najkraće vrijeme početi graditi nov krematorijum. U budžetu grada za iduću godinu je predviđena za tu gradnju svota od 3 miliona kč. U izgradnji novog krematorijuma pored gradske uprave velikog udjela ima društvo Krematorijum, čiji članovi vrše propagandu spaljivanja mrtvaca.

Istina o crkvenim prilikama u Istri

Ono što fašistički listovi ne mogu poreći.

Trščanski „Piccolo“ polemiše na široko s ljubljanskim „Slovencem“ povodom vijesti ljubljanskog lista o prilikama u kojima se nalaze slavenski svećenici i vjernici u Istri.

„Mi kojima je na srcu — kaže ljubljanski list — duhovno i materijalno dobro naše braće od Cividala do Rijeke, bili bismo sretni kad bi naše informacije bile neistinite. Ali nam svaki dan donosi nove vijesti o progonima našeg jezika i našeg svećenstva. Ako hoće da opravdaju njihove napadaje na nas, neka demantuju, ako imaju odvažnosti, slijedeća fakta:

107 slavenskih svećenika moralo je napustiti Julsku Krajinu poslije talijanske okupacije. U 62 župe ostalo je od prilike 100.000 slavenskih vjernika bez vjerske pouke u svom materinjem jeziku. Nema nijedne škole u kojoj bi se katehizam poučavao na materinjem jeziku. Ogroman broj slavenskih svećenika ne dobija platu. U Italiji se ne može štampati ni najmanji i najneduženiji vjerski listić. Sve dotle, dok jugoslavenski elemenat u Italiji bude morao trpjeti najveću nepravdu, da ni sa Bogom ne može govoriti u svom materinjem jeziku, ne ćemo prestati da o tom obavještavamo svijet“.

U jednom drugom broju ljubljanski list kaže:

„Trščanski generalni prokurator, koji na osnovi konkordata može da spriječi svojim vetom imenovanje župnika, nije od zaključenja konkordata 1929 godine potvrdio nijednog slavenskog svećenika. Zbog toga su brojni slavenski svećenici ostali bez plate. Slavenski svećenici su pod političkim nadzorom talijanskih svećenika, koje vlada šalje u razne župe kao kapelane balilskih organizacija ili kao katehete na državni trošak. Od 1930 g. ne može se u Italiji štampati ni najmanji vjerski listić, pa su zabranjene čak i slike svetaca ako se na njima nalazi slavenski napis. U trščansko-koparskoj biskupiji vlasti su izbacile skoro iz svih crkava jezik stanovništva. U Istri u 62 župe vjernici nemaju svećenika, koji bi im propovijedao riječ Božju na njihovom jeziku. To su činjenice“.

Trščanski „Piccolo“ odgovara na nekoliko stupaca na ove informacije „Slovenca“, ali su to sve samo pokušaji da se izvrnu činjenice, koje se ne mogu poreći.

Na ovo možemo dodati samo jedno: Je li za ovakvo stanje slavenskih katolika u Italiji, kako ga iznosi jedan katolički list, odgovoran i kriv Vatikan? I nebi li bila sveta dužnost jugoslavenskog katoličkog episkopata, da i u tom smislu uputi jednu bis kupsku poslanicu i preduzme akciju za zaštitu naše braće u Italiji? A ako to naš katolički episkopat ne čini i ne će da učini, nije li, osim na Vatikanu, i na njemu velik, možda i najveći dio, odgovornosti i krivice, za sva ova nasilja nad našom braćom?

iz: N. L.

Trgovina koža, cipela i šport. predmeta
Aleksandar Anweiler
ŠIBENIK, ulica Kr. Tomislava 4
Specijalna radiona za sve vrste cipela BOJADIŠEMO KOŽNATE KAPUTE. Popravljamo sve vrsti kaljače i gumene cipele.

Bilice

Maleno selo Bilice, gdje je pred tri godine sagrađena osnovna škola bilježi i drugi događaj, koji je uvelike pokrenuo monotoni život mještana.

Po prvi put je sa strane školske djece davana svečana prestava, koja je održana za dan Ujedinjenja.

U dupkom punoj dvorani, koju su rdditelji i braća ispunili vladalo je oduševljenje, kada su vidjeli svoju djecu igrati i deklamovati. Program je bio preobilan. Pojedini učenici deklamirali su sa puno razumjevanja razne pjesme nacionalnog-patriotskog sadržaja. Zatim su djeca izvela dvije aktovke moralnog-poučnog sadržaja i to „Govori istinu“ (komad koji je ostavio jak dojam na sve prisutne) i šala „Tri želje“. Sitni glumci pobrali su zasluženo priznanje.

Time je program bio iscrpljen. Djeca su se u pratnji svojih roditelja razišla svojim kućama komentirajući taj događaj sa zadovoljstvom.

Osobitu hvalu zaslužuju učitelji g. Ljubo Nagler i gđica Zorka Adum, koji su uložili sve sile da ono što je u prošlosti zaboravljeno ili propušteno poprave priredivši ovako uspjelu zabavu, koja će svima prisutnima ostati trajno u pameti. Ovim je led probiven te ima nade da će u buduće i roditelji poduprijeti ovakva nastojanja i da će selo Bilice imati prilike da više puta vidi slične priredbe.

OGLAS!

Kod uprave drž. ergele „Vrana“ Biograd n/m prodaje se dne 16 decembra 1933. god. putem javne licitacije, koja će se održati na licu mjesta u Jankolovici u 10 sati prije podne, prekobrojna ždrijebad kobila i konja.

Natjecatelji polažu pri licitaciji kauciju naši državljani din 200, a strani din 400.

Uvjeti se mogu vidjeti svakog radnog dana kod Uprave ergele.

Uprava drž. erg. „Vrana“
Biograd n/m

Dnevno svježe RABUSOVE HRENOVKE. Prave kranjske kobase. Samoprodaja čistog masla marka ZVONO. Užički kajmak. Čajkovački ovčiji sir. Specijaliteti „Rusli“ sa kapulom. — Razni sirevi. Dnevno svježa kuhana šunka. - Sirova Sibenska šunka.- Maslac u bloku od vlastitih zdravih krava muzara u Bačkoj, uvijek svježe. - Sve ostale delikatese, sardine, konserve i marmelade. — Sve uz sniženo cijene zbog odlaska na „Sjeverni Pol“.
Zora Mayovski Cukela - ŠIBENIK

Kemički čisti i bojadiše odijela najbolje i najbrže uz umjerenu cijenu poznata i odlikovana radnja
M. DOMIĆ
Kr. dvorski dobavljač
SPLIT
Parna praon. i gladion. rublja

OGLAS

Banovinska Bolnica u Sibeniku treba 200 (dvije stotine) pari cipela od kože po uzorku koji se može da vidi kod ekonomata bolnice svaki dan za vrijeme uredovnih satova, pa se pozivlju zainteresirani, da do 15 decembra 1933 podnesu ovoj upravi propisno taksirane ponude za isporuku ove obuće.

Uprava Banovinske Bolnice
Šibenik, 2 decembra 1933.
Upravnik: *Dr. Machiedo.*

Prodaje se gramofon His Masters Voice u sasvim dobrom stanju.

Prodaje se razno pokućstvo uz povoljne cijene.

Unajmljuje se dvije prostorije na dobrom položaju.

Obratiti se Tiskari E. Vitaliani i Sin

DOMAĆE VIJESTI

Unapredjenje: za savjetnika školske poliklinike u 4 gr. 2 step. Dr. Ivo Kaudijaš, a za višeg pristava Doma narodnog zdravlja u Benkovcu 6 gr. Dr. Franjo Buntjelić

Akcija za osnivanje francusko-jugoslovenskog kluba (Cercle franco-yougoslave). Da bi se zadovoljilo jednoj prijekoj kulturnoj potrebi u našem gradu, povela se je akcija za osnivanje francusko-jugoslovenskog kluba. Moglo se je već konstatovati sa zadovoljstvom da naše građanstvo pokazuje interesa i razumjevanja za ostvarenje ove zamisli. Ali da bi se organizacija udruženja što prije provela, potrebno je da se održi sastanak svih onih koji bi željeli postati njegovim članovima. Na tom sastanku utvrdile bi se smjernice rada i izabrao promicateljni odbor sa zadaćom da privede kraju organizaciju udruženja. Taj sastanak održaće se u prostorijama Učiteljske škole, u petak 15 decembra, u 7 sati uveče. Umoljavaju se gospođe i gospoda, koji se za osnivanje kluba interesuju, da sastanku prisustvuju.

Postavljeni su: za sreskog nač. u Biogradu g. Timotijević M. Agaton, za sres. nač. duvanjskog g. Dr. Rokov J. Klement, za sres. nač. u Benkovcu g. Jojić J. Milivoje, sve po potrebi službe.

Studen u Šibeniku. Poslije dugih kiša, zavladala je u gradu velika studen. Temperatura se spustila do 0,°. U nedjelju u 12 sati počeo je da pada snijeg. Zbog velike studeni, prosjaci su nagnuli u velikom broju u grad. Policija je preduzela mjere i većinu ih je otpremila u svoje rodno mjesto.

Lovačko društvo u Šibeniku održalo je u nedjelju svoju glavnu skupštinu, na kojoj je prisustvovao veliki broj članova. U biranju nove uprave, ostali su gotovo svi stari članovi, na čelu sa pretsjednikom g. Bogdom Ljadica, koji se u ime uprave zahvalio na datom povjerenju, te obećaje i dalji rad za dobro i napredak društva.

Odlikovan je Ban Dr. J. Jablanović ordenom Jugosl. krune II reda.

Pukovnik Živorad Božić, komandant mjesta, ne može primati posjete o svojoj slavi Sv. Nikole.

Nova unapređenja u Biskup. sjemeništu. Prečasni kanonik Don Hugo Basioli dosadašnji župnik u Pakoštanima imenovan je rektorom Biskupskog Đačkog Sjemeništa u Šibeniku, a Preč. Kanonik Don Jopip Pl. Felicinović rektorom Bogoslovije u istom sjemeništu.

Vlasnici naših kina pobrinuli su se da nam ove sedmice pruže dva lijepa filma. U kinu „Balkan" prikazivao se dramatičan film „Majka", pun osjećaja i ljubavi samoprigora i požrtvovanjem majke za svoju djecu. U kinu „Tesla", film „Pjesme moje čežnje" pun malodioznosti i osobite glume. — Muzika je od poznatog konponiste Franz Schubert.

Sokolsko društvo na svečani način proslavit će rođendan Nj. V. Kralja. U veče 16 decembra svečani obhod sokolske muzike gradom, a 17 dec. posllje blag. koncert na poljani u 12 s. U veče kućna zabava u društvenim prostorijama.

„TESLA" tonkino prikazuje još samo danas najuspjeliji film ove sezone sa Marthom Eggerth: PJESME MOJE ČEŽNJE. Pitajte one koje su ga vidjeli, kako im se svidio. Odgovoriće Vam: Najljepši film do danas.

Pomen pk. Zvonku Rakamariću Pomen blagopok. Zvonka održao se najsvečanije, inicijativom M.F.D. Kolo. U 7 sati ujutro održala se misa.

Na večer u 8 sati u prostorijama Kola, pred velikim mnoštvom štovatelja, održao je pomen slovo Dr. Vice Iljadica. Svečanu sjednicu otvorio je pretsjednik društva g. J. Jadronja, koji predaje riječ počasnom pretsjedniku Dr. Vici. Ovaj moli građane za časak šutnje u spomen pk. Zvonka, zatim održao je pomen slovo. Poslije govora pretsjednik zahvaljuje govorniku koji je potsjetio građanstvo lijepim riječima na pok. prijatelja i zahvaljuje građenstvu na tolikom odazivu.

Oficirsko drugarsko veče, Oficiri i vojni činovnici Šibenskog garnizona priređuju prigodom rođendana Nj. Vel. Kralja 17 dec. svečano drugarsko veče u prostorijama „Hotel Krka". Početak točno u 21.30 sati. Pristup samo pozvanima. Ako ko slučajno nije primio pozivnicu neka se obrati pravovremeno preko adjutanta Komande Mesta priređivačkom odboru.

Rez. oficirima neće se slati zasebne pozivnice već imaju smatrati ovo kao poziv.

Pensionisana je g. Loger Gizela, učiteljica.

Naknadni osvrt na Sokolsku akademiju. U predprošlom broju „Narodne Tribune" izišao je članak o akademiji Sokolskog Društva u Šibeniku. Čitava akademija tretirana je u blijedoj slici. Dramatski komad „Ratnikova verenica" izveden je veoma dobro. Odlično su izveli svoje uloge g. Madjerić u ulozi oca, g.ca Jakovljević u ulozi kćeri i g. Simićević u ulozi ratnika, dok igra druge trojice je bila dostojans vena i u potpunom štimungu, samo što im se svaka riječ nije mogla dobro čuti, jer se je glas gubio medju otvorene kulise. Režija komada bila je takodjer odlična, jer je gluma čitavog komada bila potpuno sjegurna kao malo kad i svi diletanti su sasvim naravno izvodili svoje uloge. Primjetit ću samo to da maske oca i supruge nijesu bile u skladu, budući je očeva maska bila prejaka i za starijeg čovjeka odraslih godina, dok njegova supruga je bila premlada, u čem je sastojao veliki kontrast. Ratnikova maska bila je odlična i u potpunom skladu sa njegovom odličnom igrom.

I druge tačke prvog dijela akademije bilo je vrijedno da se napose istaknu, ali je to ipak izostalo, kao i sokolska glazba, koja je odlično izvela nekoliko biranih koncertnih tačaka. D.

Tonkino „Tesla" donosi poslije divnog filma „Pjesme moje čežnje" još jedno nadasve uspjelo djelo:

MATA HARI

Grandiozni tonfilm iz života špijunke-plesačice:

GRETA GARBO i RAMON NOVARRO

Proslava blagdana Bezgriješno Začeće. I ove godine u crkvi sv. Frane proslavljeno lje na svečani način blagdan Bez. Začeća Bl. dj. Marije Svečanu pontifikalnu misu održao je biskup Dr. Jerolim Mileta. Poslije podne bio je podjeljen blagoslov svim mnogobrojnim štovateljima iz grada i okolice.

Premješteni su: gg. učitelji: ce Franić Marija u Kričke, Fedorov Anika iz Orlić u Očestovo (Knin), Kapor Ivan iz Kovačić na Biato.

SPORT

II Kolo Nog. Prven. Potsaveza „Osvit" (Šibenik) - „Jadran" (Suč.) u Sučurcu 3:1

Pred nekih 150 gledalaca, sudcu se prestavile slijedeće momčadi:

„Osvit": Rončević D. Crnogaća, Rončević P., Bizjak, Sunko, Bonačić, Kos, Kacijan, Bego, Košta, Peričić.

„Jadran": Balić, Luterin, Bratinčević, Lislov, Kraljević, Rosić, Grahar, Kovač, Jerkunca, Perišić Delić.

Igra je počela tačno u 2 sata. Početni udarac imaju domaći. U početku igra vrlo slaba. „Osvit" se nije mogao snaći na sklizavom terenu; domaći kao da nijesu imali dan. Prvo poluvrijeme završilo je u velikoj premoći „Osvita" i u tom poluvremenu pala su dva regularna goala, prvi u 25 m, koji Sudac iz nepoznatih razloga ne dosuđuje dao ga je Peričić. Drugi goal u 35 m, postignut je kombinacijom unutrašnjih trija i oštrim šutom Bege. U drugom poluvremenu, odmah u početku domaći izjednačuju, goal je pao iz ofside, vratar ga je prepustio misleći da će sudac suditi ofside. U 20 m, Il p. Bego ponovno zabije goal, dok u 34 m, Kacijan završava, konačno stanje 3:1 za „Osvit." —

„Osvit" je igrao fair. Navala je malo previše konbinirala, inače vrlo uigrana, premda se opažalo pomanjkanje Simonela. Halflinija je bila na svojem mjestu, osobito se svidio Bonačić. Bekovski par odličan. Vratar, ono malo posla što je imao riješio je dobro. Od domaćih svidila se uža obrana i lijevo krilo Grahar Albin, ali nije mogao doći do izražaja proti odlično dispniranog Bonačića.

Momčad „Jadrana" igrala je surovo, tako da je sudija bio prisiljen da koncem drugog pol. izbaci iz igre Rošića.

Sudac je bio dosta objektivan, ali je dosudio dva goala u štetu „Osvita", valjda slučajno. — Poslije utakmice sudac g. Bilać čestitao je momčadi „Osvita", pohvalio je njihovu igru i disciplinovanost. Momčad je pozdravila sudiju sa športskim ZDRAVO!

U Sibeniku se *odigrala vrlo ozbiljna utakmica na igralište Osvit između predjela „Škopinac" i „Baldekin" koja je završila vrlo veselo, sa rezultatom 2:2.* —

JOSIP JADRONJA - Sibenik

Međunarodno otpremništvo agentura, komisionalna, pomorska poslovnica

Poveljeni

Trgovački - Pomorski Mešetar.

Utemeljeno 1906. - Brzoj. Šped. Jadronja Telef. broj 3 i broj 27

Komision. skladištai zastupstva prvih tvrtka i tvornica u tuzemstvu i inozemstvu

Pomen Zvonimiru Rakamariću o 40-om danu smrti

Sastali smo se, gospodo, da dademo počast jednomu od boljih izmedju nas, a kojega medju nama nema više. Pred 40 dana naš mili drug i prijatelj Zvonko Rakamarić ostavio je ovaj svijet, daleko od svog rodnog mjesta u Golniku, gdje je tražio lijeka svojoj teškoj bolesti u tamošnjem sanatoriju.

Otišao je bio tamo teška srca, teško se rastajući od svog dragog Šibenika, a isto tako teška srca ispustio je tamo svoju plemenitu dušu, jer je njegova jaka, uprav neodoljiva želja bila, da umre u svom Šibeniku. Ta neodoljiva želja, to vruće čeznuće za rodnim gradom nije moglo da mu se ispuni. Kao što mu je u velikom postotku cio život bio patnički i gorak, tako mu je i zadnja čaša morala biti gorka i pregorka. Nije mu bilo dano da, pun neodoljive sinovlje želje, obujmi zadnjim pogledom ljubljeni Šibenik te da miran i, bar u tom, zadovoljen sklopi svoje oči na vječni počinak. I, eto, sudbina, koja mu je za cijeloga života bila malo prijatna, i u samom smrtnom času ostala je prama njemu dosljedno neprijateljska, tvrda, nesmiljena. Nije mu bilo dano da baci zadnji željni pogled na svoje drage od roda, na prijatelje i drugove, da baci na svoje rodno mjesto, na Šibenik. Daleko na sjeveru na krajnjoj granici drage mu domovine Jugoslavije, za koju je živio, umro je skoro sam. Jedino njegova dobra žena, koju je od srca volio, zasladila mu je, u koliko je mogla, zadnje dane svojom njegom i svojim razgovorom. Ona ga je sama oplakala, sama ga uz četiri nepoznata nosioca otpratila, do grobišta, sama ga pogrebla na vječni počinak u pitomu slovenačku zemlju. Na dan nedjelje 29 oktobra u 2 sata poponoći bio je naš Zvone mrtav, sa dvije strane gorile su dvije voštane svijeće, poksaj njega lila je suze ona, koja mu je bila najdraža na svijetu, njegova žena; nekoliko sati poslije onog istog jutra bio je odnešen u malu kapelicu seoskog malog groblja u selu Križevcu; četvorica su ga nosila, sprijeda sveštenik, a za njim sva pratnja: njegova žena. Postaviše ga nosači u kapelicu i odoše, s njima i sveštenik, a ostade sama ona uza nj, dižući prama nebu tople molitve za njegovu dušu i lijući suze. Sjeverni vjetrić kao u ganuću duvao je vanka na polju i laganim cviljenjem probijao se kroz vrata, da mu svojim monotonim melankoničnim glasovima nadomjesti zadnje opijelo. Prazna, siromašna seoska kapelica na pustom seoskom groblju, nigdje nikoga blizu, samo dvoje dragih jedno do drugog, a tako daleko jedno od drugog: daleko za cio ljudski vijek, za cio život. Samo to dvoje stoje u maloj crkvici, tihi i nečujni, a na polju uz sjeverni vjetar sivo nebo roni laku kišicu, koja tiho, jedva čujno sipi po krovu i po lišću kao da i nebo plače nad sudbinom ove dvojice.

Počeo se hvatati mrak, da nastupi noć. Trebalo ga je ostaviti sama u crnoj noći. Digla se, pogledala ga kroz suze još jednom, i ostavila ga

sama. Sutra dan već izrana došla je opet. Išla je sama, pogrbljena a pratio ju vjetar i kiša. Na 9 sati došla su ona četvorica. I, nepitajući nje, digoše ga, iznesoše vani i postaviše kod iskopane u zemlji rake. Ona je išla za njim, jedina mu pratnja, klekla i gledala. Gledala je, — al s kojim srcem! — kako ga spuštaju u crnu zemlju, kako mirno uzimlju lopate, i kako lopatu za lopatom siplju zemlju na drago joj biće, dok nije pala zadnja lopata zemlje i raka bila puna i ravna. Usadiše krst od jelova drveta, a na krstu : Zvonimir Rakamarić.

Tu je našao, eto, svoje zadnje počivanje naš dobri, naš dragi drug i prijatelj Zvonko.

Hujaće život dalje i prohujaće preko nas i preko njegova osamljena groba. Doći će ruka, koja će se dotaći njegova imena i uspomene njegova boravka na ovom svijetu. Ona će morati, biće dužna da kaže, da mu je ovaj svijet bio vrlo malo podaran, da mu je dao samo goli život, a on da je za taj goli život dao neharnome svijetu sve bogastvo svoje duše, sve snage svoga uma i svu toplinu svoje preidealne ljubavi. Davao je, uvijek davao; nikad nije primao, ni primio, a nije ni pitao. To mu nije bilo u naravi, osjećao je samo da mora da dava, ne materijalna bogastva, kojih nije imao niti ih je tražio imati, već ona neiscrpna duševna bogastva, kojih je dao od sebe dosta, a kojih je ostalo u njemu još više. I ove se je spremao da dade svijetu i narodu svome i ako mu se nije uzvraćalo. Bio je karakterom širok, plemenit, obilat, a nadasve dobar, a najviše čedan i povučen. Nesfalo ga je u najboljem, u najjačem naponu stvaralačke snage, kad umjetnik nadje sama sebe, upozna sama sebe, nadje pravu liniju, njome stupa, nju obradjuje i tek u tim radovima, odbacivši ono neličnо, nesvoje, ono momentano, privremeno modno, dava otsjev, odraz sama sebe, svoje vlastite umjetničke prirodne odlike, vrline i svojstvenosti, nepomućene svoje vlastite umjetničke koncepcije i časovitog, prirodnog nadahnuća, u kojemu onom slobodnom, neprisljenom pjesničkom intuicijom jasno i vidi i čuje harmoniju boja, svijetla i sjene. Tu govori umjetnik i pjesnik : na djelu, na platnu.

Za one nesretnike, općenito uzevši, u čije je grudi nebrižna majka Priroda ubacila nemirnu klicu umjetništva i pjesništva, umjetnost i glad su dva sinonima. Biti umjetnik, biti pjesnik i biti gradan, jedno je te isto. Ako nijesu baš gladni, a ono su sigurno malo kad siti i ljudski, pristojno obučeni. Po svome talentu i po sposobnostima i oni bi mogli namaknuti sebi dovoljno dobara zemaljskih za svoje životne potrebe, kad bi se na to dali. Ali, za njihovu doživotnu nesreću (veliju doživotnu, ne trajnu), ona nemirna klica u grudima neda im da se posvete drugome čemu do li sinonimu gladi. Razbaštinjena djeca ovog svijeta nedaju sebi mira, nemogu ga dati, a često ga nedaju ni drugima, najskoli silnicima, pak u neodoljivom zanosu, kao ludilu, pronose i siplju svoje plodove pjesničke i umjetničke kroz ovaj svij t za cijelog svog života, doživotno tako rekući gladni, goli i bosi, pre reni, odbiveni, neshvaćeni, da im poslije ovog patničkog života tekar poživotno, po smrti odadu zasluženo priznanje i priznadu im vrijednost i slavu.

Medju ovu razbaštinjenu djecu spadao je i naš Zvonko. Puni uvjerenja, znao je u nekoj, zadovoljstva i naslade punoj, resignaciji reći više puta: pa ja znam da mi je sudjeno da umrem gladan. I to bi rekao u nekom ugodnom nastrojenju i od srca bi se nasmijao. „Pa, što ću mu ja, kad to mora biti tako" dodao bi uvjerljivo i raspoloženo. I, niko ga nije mogao razuvjeriti ili mu nametnuti neku drugu misao o načinu života i rada mimo one, koju je on sebi utuvio u pamet. Nije bio, ili nije htio, ili nije mogao biti praktičan. Komercijalizam u umjetnosti, trgovina umjetnošću bila mu je otporna i nerazumljiva. Odbivao je to kao poniženje kakvo, kao obečašćenje sama sebe i umjetnosti. Umjetnik mora biti samo umjetnikom a nikako trgovcem. To je bilo njegovo vjerovanje i takav je živio, bolje kuburio. Takav je umro : Umjetnik.

Pri ovoj komemoraciji nije mjesto da se govori o njegovim djelima i njihovoj umjetničkoj vrijednosti i o procesu njegova umjetničkog razvoja i shvaćanja. To je predmet posebnog studija i vrlo ha rnog studija ljudi za to pozvanih. Mi možemo samo mimogred reći, da je naš Zvone ostavio nekoliko platna trajne veće vrijednosti, čisto umjetničke, a najbolja baš iz posljednjeg doba rada, kad je počeo da se penje svom zenitu. I bio bi sve brzo do njega popeo, da mu nije prijeka sudbina neprijateljskim zamahom polomila stepenice u najusudnijem času. Ipak će i ono što je iza njega ostalo biti imenu njegovom na čast i slavu, na d ku rodnog mu grada i cijele domovine. Vjerujem tvrdo: neće naš Zvone biti zadnji u našoj kući! Na polju karikature, pak dao je, što, mislim, u Jugoslaviji još niko nije dao, a posve tako malo ko i preko granica naše Jugoslavije. Nu, to je stvar ocjene stručnjaka, a ja rekoh onako mimogred, da udovoljim svom osjećaju prijatelja i uvjeretja. Negdje je rečeno, da su najljepši portreti u stvari uvijek karikature. Iz ovoga možete najbolje razumjeti značenje i važnost njih.

Njegovom preranom smrću naše je narodno umjeće, naša narodna ornamentika izgubila golemo a neiscrpljivo bogatstvo. Uz našeg općeg poznatog Dragut. Inknješra Midenjaka nije bilo većeg i boljeg poznavaoca nar. ornametike, nije bilo vještijeg i sretnijeg kompozitora raznih narodnih ukrasa i motiva pri izradbi kakova djela umjetničke vrijednosti od našeg nezaboravnog Zvone.

Šteta, nenaknadiva šteta, što nije dospis, da to svoje, sa velikim marom i studijem, nakupljeno bogatstvo predade u baštini mladima u kakovoj nar. obrtnoj školi. Ovako je skoro sve ukopano s njim, a jedino nam je ostao kao dokaz tog njegova bogatstva prekasni paravan, koji ga je stao truda i troška (a sve iz velike ljubavi) i koji se nahodi u zaostavštini u Beogradu. Koliko je tu troška, koliko neiskaznog truda u proučavanju komponovanja, koliko silne ljubavi za nar. ornamtiku i u biranju motiva te usklađivanju boja!

Imao je biti prodan u Beogradu pred koju godinu, ali — onda — zla kob. — Četvrta vila, ona vila bugarkinja, osjetila je posao. Taki smo mi Balkanci, mi djeca Balkana, a Balkan neda lako svojoj djeci mijenjati ćudi. To je bilo onda kad je Balkančeva krv još bila jača od pameti mu. To ga je bolilo, to ga je izjedalo, tim više, što je želio, da se baš i jedino u Beogradu taj paravan čuva. Mguće, da je malo krivnje za to i na meni, jer smo pri opisu paravana, za koji me je pokojni bio zamolio, u zanosu jako istaknuo čisti nar. osjećaj po nar. pjesmi i neizbježivo psino narodno jedinstvo od Jadranskog do Crnog mora. Bez toga opisa lako bi stvar četvrte vile bila prošla neopažena a svraćena pozornost i interes na narodno-umjetničku stranu. Ali, ko što nad svakom politikom i polit. digresijom uvijek triumfuje na koncu čista ljubav, tako će i Zvonkin paravan svojom izradbom i svojom idejalnosti na koncu da pobijedi i triumfije. I, kad smo pri paravanu, reći ću još jednu tešku stvar, ali istinitu : i izradba i zla kob paravanova stala je Zvonu koju godinu života. To zna samo onaj, ko se je s njime družio i komu se povjerljivo jadao. Vrlo je i teško raditi dugo i dugo, godine i godine iz čiste ljubavi i zanosa za nar. stvari, a neimati željenu koricu svagdašnjeg hljeba.

Govoreći o njegovu odnosu prema ovoj našoj novostvorenoj državi, bio je pok. Zvone odan državljanin i potpuni uvjereni jugosloven još prije neg je država dobila ovo svoje pravo ime. Bio je radostan, kad je Nj. Veličanstvo Kralj dao našoj državi ime Jugoslavija. Išto tako je bio odan svome rodnom gradu, previše ga, ako se može reći, volio i bio zanj privezan. On je morao i mogao, da je htio, izabrati za trajno boravište koji veći i kulturni centar u našoj domovini. Bilo bi korisnije i njemu umjetniku i njegovoj umjetnosti: Ah, od Šibenika nije se mogao konačno otcijepiti. Volio je silno ovo svoje rodno mjesto, koje je jedno čudno, vrlo čudno gnjezdo. Najviše ga je vukla Firenca i više bi mi pu a rezao, da ga je strah otići do Firence, jer se boji, da se više nebi mogao vratiti iz nje. To s da tumačti time, što je u njoj primio prve pripreme i u njoj prošao život umjetnika. U njoj ga je zatekao i rat i tu kuburio kako je mogao, a i to je jedna spone. Dapače je tu imao i jedan jači i bučniji sukob sa Taljanima u obranu Jugoslavije.

Nema pak ustanove nit društva u Šibeniku, kome nije u većemu pomogao. Najskoli općini : za nju, za proslave, za razne prigode, za vojništvo i t. d. pa „Sokolu" u bezbroj prigoda. Prigodom sleta za proslavu 25 godišnjice osnutka Sokela u Šibeniku, on iz Beograda, dok kuburi i trpi na Čuburi, pomaže svojim radom što bolji uspjeh, i pun brige, dne 10 VII 1924 piše iz Beograda : Kako idu pripreme za slet? — Jesu li stigle plakate? — Ako je nacrt povračen, pošalji mi ga, da učinem jednog u bojama za dopisnice. Za moj dragi Sokol sve ću učiniti.

Što je pak učinio našem, ili kako ga je on nazvao, svom Kolu, to znamo svi. Još kao dječak dolazio je u „Kolo" i učio se violončelu i ona ljubav od onda ni e mu nikad oslabila, ako nije porasla, jer je poslje rata razumio pravo, što je onda „Kolo" značilo. Dokle god nije zadnji put legao prošlog Božića (i baš na sam Božić) u krevet, radio je, pisao je pa i pjevao je i briku, kao član uprave, vodio za svoje drago „Kolo" a mi, njegovi drugovi, obećajmo našem Zvoni, da ćemo i dalje čuvati ovo naše društvo i dizati ga onamo, kamo je naš Zvonko želio, a za svu tu njegovu ljubav i brigu odužimo mu se u ovom trenutku samo jednom riječju : SLAVA! —

Svjetska kronika

Splitska operetna trupa gostuje svršetkom ove godine u Bondinom teatru u Dubrovniku.

Tvornica „Renault" u Parizu prihvatila je veliku narudžbu iz Sovjetske Rusije uz uvjet da otpusti sve ruske emigrante, što je i učinila.

Litvinov se zadržao u Berlinu samo nekoliko sati i proslijedio je odmah put za Varšavu, kamo je danas prispio.

Istraga radi umorstva dra Milojevića iz Požarevca nalazi se na dobrom putu, pa ima izgleda da će ubojica biti pronadjen.

Španjolski parlamenat sastao se danas i izabrao privremeno pretsjedništvo. Monarhističke grupe sjedinile su se u jednu stranku pod nazivom „Nacionalna obnova".

Ekspedicija generala Byrda sretno je stigla u Novu Zelandiju.

PEN klubovi u Zagrebu, Beogradu i Ljubljani se spremaju da zajedno posjete Sofiju.

Talijansko vojno vijeće sastalo se na izvanredno zasjedanje u Rimu, da raspravi o reorganizaciji talijanske vojske.

Izmjenjen tekst čl. 7. nacrta o neposrednim porezima

Ministar financija je ju financijskom odboru podnio slijedeću izmjenu čl. 7 o neposrednim porezima: „Porezna osnovica za industrijska poduzeća i za sve trgovine, čiji je jednogodišnji promet veći od din 300.000, utvrdjuje se po bilanci zasnovanoj na knjigama koja sva ta poduzeća moraju voditi". Porezna osnovica za sve obveznike tečevine ne može ni u kojem slučaju biti manja od dvostrukog iznosa najamnine za stan, ako nije najamnina veća od 6000 Din godišnje, od 2 i pol puta iznosa najamnine za stan ako je veća od 6000 D a manja od 12.000 Din. Od 3 puta iznosa najamnine, ako je ista veća od 12.000 a manja od 24.000. Od 3 i pol puta iznosa najamnine, ako ista prelazi 24.000 din godišnje. Utvrdjenom iznosu od najamnine za stan dodaje se prema mjestu i položaju 10-30 posto najamnine za trgovinu. Gornji iznosi izračunani na osnovu najamnine stana i raduje povećavaju se za 10 posto, ako porezni obvezanik drži automobil, a za 5 posto na svaku guvernantu i privatnog učitelja, kao za svaku osobu kućne posluge, ako ih ima više od jednoga. Utvrdjena najamnina za stan smanjuje se za 10 posto za svako maloljetno a neopskrbljeno dijete, ali ukupno ne može preći 40 posto najamnine za stan. Pod najamninom se razumijeva naknada, koja je u prošloj godini po cjeni za razrez kućarine utvrdjena za stan ili lokal odnosno vrijednost stana ili lokala (u vlastitoj zgradi) obvezanika (svih sudrugova) tečevine. Ako se posao vodi u zgradi koja nepodleži kućarini proračunat će se minimalne stavke parifikacijom ili ocjenom vrijednosti lokala. Minimalne stavke izračunat će se po ovim odredbama i u onom slučaju ako je zgrada odnosno stan u posjedu žene ili drugog člana porodice. Tko dokaže da drži automobil, plaća poslugu i stan iz drugoga već oporezovanog priheda, uzet će mu se to u obzir kod proračuna porezne osnovice.

ŠIME ANTIĆ — ŠIBENIK
Trgovina manufakturnom robom na malo i veliko. —

Štampa i vlagništvo: Odilk. Graf. Zavod Tisk. E. VITALIANI i Sin, Šibenik. Odgov. urednik: zamenj. Har Vitaamilkliani